

specielle Dannelse for Underviisningsfaget afgiver til det lærde Skolevæsen.

ad C. J. Henhold til det østere berørte, under 10de Marts 1849 allernaadigst approberede Gagerregulativ ere de væbliffelige Adjunctlønninger efter Finantsloven for 1854—

12 à 800 Rb.
14 à 700 —
16 à 600 —
20 à 500 —
25 à 400 —

Personlige Tillæg til 3

Adjuncter 500 —

Inspectorlønninger . 1,200 —

hvorefter Gjennemsnitsgagen, fra regnet de personlige Tillæg og Inspectorlønningerne, udgjør 565 Rb., og, disse medregnede, 585 Rb.

Efter den i Lovudkastet foreslaaede Lønningsscala vil Gjennemsnitsgagen stige til 660 Rb. Dette er, som nærmere vil bemærkes, bevirket, deels ved Optagelsen af 5 nye Gager paa 1,000 Rb., deels ved en over det Hele gaaende Forøgelse af de høiere Gagers Antal og deels ved en Forhøielse af Begyndelsesgagen 400 Rb. til 500 Rb.

Nødvendigheden af, at den høieste Adjunctgagne normeres noget højere end den hidtidige, vil neppe blive dragen i Tvivl, naar henføres til de Fordringer, som Underviisningen i de lærde Skoler gjør til denne Lærerklasses Dannelse og Dygtighed, i Forhold til hvilke en Gage af 800 Rb. som Maximum vistnok vil erkendes at være for lav i Sammenligning med de Gager, hvormed andre Statsembeder, hvortil en lige Grad af Dannelse i anden Retning udtrædes, ere afslagte, eller det bemærkes, at de Adjuncter, der opnåae høieste Gage, efter Tingenes Orden maae forinden have staaet i en ikke ubetydelig Række af Aar i Skolevæsenets Tjeneste, og i det hyppigste Tilfælde ville have stiftet Familie.

Smidertid har man dog ikke vovet at foreslaae mere end 5 Gager af 1000 Rb., baade i Betragtning af, at Adjunctstillingen er i sin Heelhed at ansee som en Overgangsstilling til anden, navnlig geistlig, Befordring, hvilket

Synspunkt i ethvert Fald Uffeligheden af at see denne Deel af Lærerpersonalet stadigen suppleret med yngre og friskere Kræfter gjør det rigtigst ved Gageansættelserne at fastholde, og med Hensyn til den Begünstigelse, som vil blive Adjunctklassen indrømmet, naar der, efter Lovudkastets § 4, gives nogle hidtil derfra udelukkede Adjuncter. Afgang til Overlærerposter og de dermed forbundne bedre Lønningsvilkaar. Men paa den anden Side maa man ogsaa være af den bestemte Formening, at Antallet af de høieste Adjunctgager paa 1,000 og 800 Rb. ei kan være ringere end det foreslaaede, naar der i det Hele skal aabnes de ældre Adjuncter nogenlunde paa passende Udstigter og taalelige Vilkaar og Forventning kunne have om at beholde de Dygtigere af dem i saa lang Tid i Skolernes Tjeneste, som Underviisningens Behov tilstiger.

Begyndelsesgagens Forhøielse til 500 Rb. maa ansees for aldeles uundgaaelig, saafremt man, som allerede ovenfor er nærmere fremhævet, vil vente Søgning af flinke og begavede Candidater til Pladserne, især ved de fjernere fra Hovedstaden beliggende Skoler, og af de udnævnte Lærere forlange, at de uden for ivrig Stræben efter Bisfortjeneste udenfor Skolen skulle hellige denne deres Kræfter og fortsætte deres egen Uddannelse med Gyne til at skaffe sig nogle uundværligt fornødne Bøger.

En Forbedring af Gagevilkaarene for Adjuncterne vil, hvad der endnu turde være Anledning til at bemærke, tildeels blive en Nødvendighed, som umiddelbart følger af de forandrede Bestemmelser, der i Forbindelse med nærværende Lønningsslov tilstigtes givne med Hensyn til Omfanget af disses Embedspligter, idet der baade efter Udkastets § 5 vil komme til at paahvile dem et større ugentligt Antal Underviisningstimer, end de hidtil efter en vedtagen almindelig Regel have været forbundne til uden extraordinair Godtgjørelse at give, og de særlige Forretninger, der have været Enkelte af dem som Inspectorer ved Skolerne overdragne efter Udkastets § 7, ville blive at udføre af Lærerne uden særligt Honorar, hvorved Adjuncterne tabe Endeel af deres hidtil havde Indtægter, medens paa den anden Side derved enten strax eller eventualiter indtræde Bespa-